

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4684/2565

นาย ม. โจทก์ นาย ล. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 บัญญัติว่า "ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 4 ได้ใช้เงินตามเช็คแก่ผู้ทรงเช็คหรือแก่ธนาคารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ออกเช็คได้รับหนังสือบอกกล่าวจากผู้ทรงเช็คว่าธนาคารไม่ใช้เงินตามเช็คนั้น หรือหนี้ที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 4 ได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินนั้นได้สิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา" เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การกู้ยืมเงินตามสัญญากู้ยืมเงินที่จำเลยได้ออกเช็คพิพาททั้งสี่ฉบับเพื่อชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ ซึ่งโจทก์ได้นำสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าวไปฟ้องและมีการบังคับคดี โดย ป. จำเลยที่ 2 ในคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.25/2563 ของศาลจังหวัดนนทบุรี ได้ชำระหนี้ให้โจทก์ครบถ้วนแล้ว โดยโจทก์มิได้โต้แย้งให้ศาลเห็นเป็นอย่างอื่น จึงถือว่าหนี้ที่จำเลยได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด จึงถือว่าคดีเลิกกันตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคดีอาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทย่อมระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูลให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 10 เดือน รวม 4 กระทง จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กระทงละกึ่งหนึ่ง คงจำคุกกระทงละ 5 เดือน รวม 4 กระทง จำคุก 20 เดือน จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาและรอลงโทษ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังเป็นที่ยุติว่า เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2562 จำเลยและนางสาวประทุม ทำสัญญากู้ยืมเงินโจทก์ 4,000,000 บาท ตกลงชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี กำหนดชำระคืนภายในวันที่ 5 สิงหาคม 2562 ในวันเดียวกันจำเลยออกเช็คพิพาท 4 ฉบับ ฉบับละ 1,050,000 บาท เพื่อชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ เช็คพิพาทถึงกำหนดชำระเงิน ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงิน ต่อมาวันที่ 18 กันยายน 2562 โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 สำหรับเช็คพิพาทรวม 4 กระทง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยตามฟ้องรวม 4 กระทง ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งแล้ว คงจำคุกรวม 20 เดือน และในวันเดียวกันโจทก์ได้ฟ้องจำเลยและนางสาวประทุมเป็นจำเลยที่ 1 และที่ 2 ตามลำดับ เป็นคดีผู้บริโภค

ศาลจังหวัดนนทบุรีมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2563 ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 4,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 5 เมษายน 2562 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ วันที่ 22 เมษายน 2563 ศาลจังหวัดนนทบุรีออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีจำเลยทั้งสองตามคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.25/2563 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 นางสาวประทุมจำเลยที่ 2 ชำระเงิน 5,309,616.56 บาท เพื่อชำระหนี้ตามคำพิพากษาในคดีดังกล่าวให้แก่โจทก์ครบถ้วนแล้ว คดีนี้จำเลยอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ลงโทษสถานเบาและรอกาลลงโทษ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า คดีนี้เลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 และสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 หรือไม่ เห็นว่าตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 บัญญัติว่า ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 4 ได้ใช้เงินตามเช็คแก่ผู้ทรงเช็คหรือแก่ธนาคารภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ออกเช็คได้รับหนังสือบอกกล่าวจากผู้ทรงเช็คว่าธนาคารไม่ใช้เงินตามเช็คนั้น หรือหนี้ที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 4 ได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินนั้นได้สิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การกู้ยืมเงินตามสัญญากู้ยืมเงินที่จำเลยได้ออกเช็คพิพาททั้งสี่ฉบับ เพื่อชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ ซึ่งโจทก์ได้นำสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าวไปฟ้องและมีการบังคับคดีโดยนางสาวประทุมจำเลยที่ 2 ในคดีหมายเลขแดงที่ ผบ.25/2563 ของศาลจังหวัดนนทบุรีได้ชำระหนี้ให้โจทก์ครบถ้วนแล้ว โดยโจทก์มิได้โต้แย้งให้ศาลเห็นเป็นอย่างอื่น จึงถือว่าหนี้ที่จำเลยได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด จึงถือว่าคดีเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น จึงให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

องค์คณะ

ปิยนุช จรุงรัตนา · รังสรรค์ ไรจน์ชีวิน · อนันต์ คงบริรักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4684/2565>